

© Traducerea și permisiunea pentru republicare au fost oferite de către Teodor Papuc în scopul includerii sale în baza de date HUDOC a Curții.

© The present text and the authorisation to republish it were granted by Teodor Papuc for the purpose of its inclusion in the Court's database HUDOC.

© La traduction et l'autorisation de republier ont été accordées par Teodor Papuc à son inclusion dans la base de données HUDOC de la Cour.

***Convertito și alții v. România* - [30547/14](#)**

Hotărârea din 3.3.2020 [Secția a IV-a]

Articolul 8

Articolul 8-1

Respectarea vieții private

Anularea diplomelor acordate de stat în domeniul stomatologiei, din cauza erorilor administrative din timpul procedurii de înregistrare din primul an: *încălcare*

În fapt – În 2003 și în 2004, reclamantii, cinci cetățeni italieni, și-au început studiile după ce au fost admiși la cursuri universitare de stomatologie. Deciziile de admitere, emise de către Rectorul universității, indicau faptul că înregistrarea lor era „pendinte” până la primirea scrisorilor de acceptare din partea Ministerului Educației. La sfârșitul anului 2008 sau la începutul anului 2009, reclamantii au susținut teste de limbă română.

În 2009, un dialog dintre Rectorul universității și reprezentanții Ministerului Educației atrăgea atenția la faptul că primul reclamant încă nu primise o scrisoare de acceptare și că scrisorile emise în privința celorlalți patru nu privea anul academic al admiterii lor, ci pe cel următor. Totuși, senatul universității a decis să accepte propunerea decanului de a le permite celor cinci reclamanți să susțină examenele de final de an.

Astfel, după cinci ani de studiu, reclamantii au susținut examenele finale. Acestora li s-au acordat diplome de stat în stomatologie. Ulterior, ei au inițiat procedura recunoașterii diplomelor lor de către autoritățile italiene, în vederea practicării profesiei în țara lor de origine.

În 2011, situația reclamanților a fost parte a unui audit administrativ, care a identificat erori în emiterea tardivă a scrisorilor de acceptare. Diplomele lor au fost, astfel, anulate de senatul universității la cererea Ministerului Educației. Contestațiile lor nu s-au soldat cu succes.

În drept – Articolul 8: Anularea diplomelor de stat în stomatologie ale reclamanților a presupus consecințe nu doar pentru modul în care aceștia și-au construit identitatea socială prin dezvoltarea relațiilor cu alte persoane, dar și pentru viața lor profesională, de vreme ce a fost pus în discuție nivelul lor de calificare, iar intenția de a avea o anumită carieră a fost împiedicată dintr-odată. În aceste circumstanțe, măsura a presupus consecințe pentru beneficiul reclamanților de dreptul lor la respectarea „vieții private”. Ea a constituit o ingerință în acest drept, una care era prevăzută de lege și care urmărea realizarea scopurilor legitime ale prevenirii dezordinii și protecției drepturilor altora.

Deciziile de admitere la studii a studenților au fost emise și semnate de către decanul Facultății de Medicină și Farmaceutică, înainte de obținerea scrisorilor de acceptare și a certificatelor de competență lingvistică. Pe baza acestor decizii, reclamanților li s-a permis frecventarea unui curs deplin de șase ani în stomatologie și participarea la examenele finale. Reclamantii nu ar fi avut niciun motiv să o facă dacă universitatea le-ar fi refuzat admiterea de la bun început.

Pe această bază, senatul universității a mai confirmat legalitatea situației administrative a reclamanților și a validat participarea lor la examene. Totuși, trebuia acordată o pondere semnificativă contextului din jurul adoptării deciziilor relevante, caracterizate de o anumită discrepanță între viziunea administrației universității și viziunea Ministerului Educației în privința emiterii tardive a scrisorilor de acceptare. Cu siguranță, incertitudinea și incoerența care au rezultat nu le puteau fi imputate reclamanților.

În fine, prin anularea diplomelor universitare ale reclamanților, autoritățile au întrerupt brusc situația lor profesională, deși nu exista nicio evaluare negativă care să sugereze că aceștia nu aveau calificarea adecvată pentru munca lor.

Astfel, măsurile imputate nu au realizat o nevoie socială presantă și nu au fost proporționale cu scopurile legitime urmărite. Prin urmare, ele nu au fost necesare într-o societate democratică.

Concluzie: încălcare (unanimitate).

Articolul 41: 10,000 EUR pentru fiecare reclamant, pentru prejudiciul moral suferit.

(Vezi și *Bigaeva v. Grecia*, [27613/05](#), 28 mai 2009, [Nota informativă 119](#); *Sahin Kus v. Turcia*, [33160/04](#), 7 iunie 2016, [Nota informativă 197](#); *Denisov v. Ucraina* [MC], [76639/11](#), 25 septembrie 2018, [Nota informativă 221](#)).